

Til den guddommelige elskedes tilhengere i Irans hellige land

Kjære åndelige søstre og brødre, årvåkne beskyttere av Guds Sak!

At naw-rúz og den sjelsbevegende forårstid er kommet, er en velkommen anledning til å gi uttrykk for vår dype kjærlighet, vår hengivenhet, inderlige takknemlighet og beundring overfor dere, innvånere av troens hjem i Irans hellige land. Ved denne gledesfylte anledning sender vi våre hilsener til hver og en av disse våre hjertens- og sjelekjære og bønnfaller den allmektiges terskel om å skjenke dere stadig større bekreftelser i deres vandring på trofasthetens sti.

Begynnelsen på det nye år er en tid som passer for å reflektere over hva som har skjedd i året som gikk, og for å vie særlig oppmerksomhet til de sannheter om åndelig og sosial virkelighet som verdensbegivenheter vitner om. Det er selvsagt klart for dere, Abhá-skjønnetens mangeårige tjenere, at verdens ordnede liv og kaoset i menneskehetens anliggender er tegn på at et nytt kapittel forestår i den evige historie om utviklingen av menneskeslektens sosiale liv. Den lidelse og smerte som hjemsøker verden, er de uunngåelige fødselsveer ved det neste stadium i menneskehetens utvikling fra barndom til modenhet, som består i at menneskehetens enhet blir virkeliggjort, og at en verdenssivilisasjon blir opprettet. De uendelige gaver som er skjenket verden av Bahá'u'lláhs åpenbaring, gjør det mulig å nå dette stadium, slik at det kan bli opprettet fred i verden på et fast grunnlag, så jorden kan avspeile det høyeste paradiset og den største rettferdighet kan bli åpenbar, som håpefullt imøtesett av alle folkeslag i tidens og århundrenes forløp. Som han erklærer i Kitáb-i-Íqán:

Verdensaltet er fruktsommelig med disse mangfoldige nådesbevisninger i forventning om den stund da virkningene av dens usette gaver vil bli åpenbare i denne verden, da de vansmektende og fortørstede vil nå sin høyt elskedes Kawthar og den omstreifende vandrer som er fortapt i fjernhetens og intetens villmark, vil tre inn i livets tabernakel og gjenforenes med sitt hjertes attrå. Hos hvem vil disse hellige frø spire i hjertets bunn? Hos hvem vil de usynlige virkeligheters blomster spire frem i sjelens hage?

Det er til overmål klart at mange av verdens folks forhåpninger og legitime krav sammenfaller med Guds læresetninger og det som Den ypperste penn har bestemt for verdens forbedring og byggingen av en ny sivilisasjon. De er blitt utkrystallisert i slike idealer som like rettigheter for kvinner og menn, likeberettigelse for alle mennesker, sannferdighet og pålitelighet fra herskeres side, sosial rettferdighet, utryddelsen av fattigdom på den ene side og på den annen av ekstrem og ukontrollerbar rikdom på noen få hender, naturvern, avskaffelse av etniske og religiøse fordommer og rasisme. Det iranske samfunn utgjør intet unntak fra dette generelle fenomen. I forventningene hos klodens folk har det vokst frem en bred enighet. På tross av utfordringer uten tall, eldgamle fordommer og utallige sosiale problemer som sperrer veien for menneskelig fremgang, demonstrerer oppblomstringen av en slik tankens enhet på idealenes, forhåpningenes og ambisjonenes nivå et viktig fremskritt som kan tjene som et solid grunnlag for en fundamental endring av strukturene i menneskers samfunn.

¹ Oversatt til norsk etter en autorisert oversettelse fra persisk til engelsk.

O trofaste hjelpere for Guds Sak! Etter siste ridván har Den urgamle skjønnhets tilhengere rundt om i verden innledet et nytt stadium av Den guddommelige plan, og begynnelsen sammenfalt med åpningen av den sjettede epoke i troens formingstid. Som dere vet, blir bahá'í-verdenens aktiviteter i de kommende år fokusert på ett sentralt mål, nemlig å skape de nødvendige forhold for å utløse denne store og himmelske samfunnsbyggende kraft som er latent i Guds Saks virkelighet og essens. En slik høy målsetning er selvsagt basert på de betydningsfulle fremskritt som er oppnådd og den økte kapasitet som er utviklet i de senere år ved å vandre på læringens og den systematiske handlings sti, noe som har ført til fremgang og utvikling for individ, samfunn og institusjoner og videreutvikling av forbindelsene mellom dem rundt om i verden. Disse utviklinger har også ført til fremveksten av en ny og dypere forståelse av troens høye målsetninger for åndelig og sosial fremgang i menneskehetens verden. Det kommer ikke som noen overraskelse at åpningen av dette nye stadium fant sted i nærvær av og med aktiv deltagelse fra et stort antall av samfunnets venner, bekjente og sympatisører som lengter etter åndelig, moralsk og sosial forvandling, og som samlet seg ved over ti tusen konferanser på tallrike steder rundt om i verden og reagerte positivt som aldri før på de høye mål i denne nye plan. Bahá'í-samfunnet hadde i sin historie aldri opplevd en slik grad av samarbeid med resten av samfunnet og av fellesskap i mål og synspunkter på tjenestens sti.

Blant de seire som er vunnet i løpet av Niårsplanens første par måneder – og da særlig synlige på områder der samfunnets aktiviteter i høy grad har gjort fremgang – er at deltagere i samfunnets pedagogiske program, uansett egen bakgrunn, i økende grad finner at opplæringsinstituttet er et effektivt virkemiddel for å heve sitt miljø og nabolag og anser seg for ikke bare å være med på, men også å være ansvarlige for dets virksomhet, utvikling og utvidelse. De ser at velstanden for og bedringen av deres samfunn både nå og i fremtiden avhenger av deres bestrebelser på å omsette læresetningene for denne nye dag i praksis. Ved oppstarten av denne nye og historiske innsats innbød vi bahá'í-verdenen til å betrakte instituttopplæringsprosessen på en bredere måte, til å høyne kvaliteten av den undervisningserfaring som den byr på, og til å tilegne seg en dypere forståelse av dens pedagogiske prinsipper, metodikk og sentrale begreper, slik at bahá'í-ene i økende grad kan forstå mulighetene som er latente i det systematiske studium av Guds ord innenfor rammen av opplæringsinstituttets programmer, og verdsette dets sterke innflytelse på samfunnets forvandling. Resultatene av et slikt omfattende syn på betydningen og innebyrden av bahá'í-verdenens bestrebelser vil gradvis bli tydelige i alles åndelige og moralske vekst, særlig hos de yngre generasjoner. Sammen med vektleggingen av studiet av nyttig vitenskap og kunst, tilegnelsen av kunnskap og av de ferdigheter som kreves for å tjene menneskeheten, vil dette bidra til å pleie latente evner og ferdigheter og føre til intellektuell, praktisk, vitenskapelig, kunstnerisk, teknologisk og landbruksfaglig fremgang og fremskritt i ulike samfunn.

Et annet kjennetegn ved fjoråret var dessverre den urett og grusomhet som nok en gang hjemsøkte Det største navns samfunn på denne dyrebare tros fødested. Men som vi skrev i vårt brev av 23. august 2022 til disse modige tilhengere av Abhá-skjønheten, så fremkalte forfølgelsene denne gang en bred og usedvanlig respons, ikke alene i det internasjonale samfunn og i folkemeningen generelt, men også blant Irans edle folk. Denne reaksjonen førte i siste instans til makeløs støtte for bahá'íenes rettigheter. Likevel fortsatte undertrykkelsen og uretten, og i siste halvår ble de også utsatt for å få sine hjem plyndret og for uberettigede arrestasjoner og grusomme dommer. Noen av

disse uskyldige og edle sjeler ble lik sangfugler fengslet i fiendskapets og hatets bur. Men Det største navns samfunn opphørte ikke å holde seg til de guddommelige læresetninger, og det ga ikke igjen med samme mynt. Med oppriktighet, pålitelighet, mildhet og besluttsomhet fortsatte det å etterleve sitt forsett om å tjene sitt kjære hjemland. Det besvarte gift med den søtteste honning.

Noen av myndighetene tydde til en nytt list og utspekulerte en ny intrige. De fordoblet sitt press på ungdommen i særdeleshet i håp om at de ved forvrengning og bedrageri kunne ydmyke dem, gjøre dem mismodige, demoralisere dem og bedra deres rene hjerter. De innrømmer fullt ut å trå bahá'íenes legitime rettigheter under fot, noe som har fortsatt gjennom lange års omskiftende forhold til tross for forbigående og varierende strømninger i de styrendes holdning. Dette har påvirket alle sider ved livet, det være seg individuelt, kollektivt, innen utdannelse, yrkesfaglig eller kulturelt, hos det minste barn til de eldste og svakeste. Til spesielt beregnede tider forsøker de på skamløst vis å utbre tanken om at samfunnet selv er å klandre for at det blir forfulgt. Ansvarer legger de på noen av de aktive og hengivne troende og hevder at hovedgrunnen til all denne urett er den dynamiske kraften i samfunnslivet. De har til og med gått enda videre enn denne forbløffende påstanden og har forsøkt å utbre den komplette usannhet at årsaken til forfølgelsene er at samfunnet holder seg til Bahá'u'lláhs læresetninger og er trofast mot Sakens Midtpunkt. De tåpelige er imidlertid uvitende om det faktum at bahá'í-ungdommen er oppmerksom og klok, tenker dypt og ser klart og aldri har brydd seg om åpenbare løgner som presist har samfunnets enhet og harmoni, og i siste instans troens Pakt, som sitt mål. Ungdommen vil forvandle disse fiendtlige bestrebelsene til en anledning til å styrke båndene i samfunnet og til å fordype seg i den guddommelige lære og vil reflektere dypt over hvorfor noen blant myndighetene er så ivrige etter å svekke det samfunn som Bahá'u'lláhs tilhengere utgjør.

For å nå Niårsplanens høye mål angående ytelse av materiell og åndelig tjeneste til samfunnet, er det passende at bahá'íene i hele verden reflekterer over sine historiske så vel som nylige bestrebelsers på å bidra til utviklings- og forvandlingsprosessen og gransker sin erfaring, slik at de uselvvisk kan tilby enhver det de har lært og hente inspirasjon fra det for å delta i beslektede diskurser. Bahá'íer ser på uselvvisk og vedvarende tjeneste til menneskehetens verden som sin plikt og er fast bestemt på ikke å sky noe offer på denne sti. Denne hensikten er åpenbar overalt, men i Irans velsignede land skinner denne virkelighet kanskje klarere enn noen andre steder, på grunn av troens lange og navnkundige historie der. Det er av denne grunn, kjære venner, at deres erfaring er i fokus for de troendes oppmerksomhet rundt om i verden og er en kilde til stolthet for dem.

Tenk på hvilke banebrytende handlinger og imponerende initiativer Bahá'u'lláhs tilhengere gjennomførte for Irans utvikling og fremgang og i oppfyllelsen av det engasjement for menneskehetens beste som han pleide i dem. Se hvilken rekke av pedagogiske, medisinske, industrielle og landsbruksfaglige institusjoner, og hvilke materielle, åndelige, intellektuelle og kulturelle fremskritt som kom i stand som et resultat av den dype tro som generasjon etter generasjon av disse tilhengere hadde på den sannhet at suksess og velstand, åndelig frelse og Guds velbehag blir mulig ved tjeneste, kjærlighet og velvilje overfor ens medskapninger. Noen få eksempler strekker til for å bekrefte denne sannhet. I noen av landets mest fjerntliggende avkroker opprettet Irans bahá'íer moderne skoler for over hundre år siden slik at de kunne formidle

kunnskap til piker og gutter og utrydde uvitenhet. Ved å lære voksne å lese og skrive, det være seg menn eller kvinner, utryddet de raskt analfabetisme i sine samfunn. Fra Sakens tidligste dager har de modig og vedholdende bestrebet seg på å fremme kvinners frihet og likestillingen mellom kvinner og menn og har anstrengt seg for å sikre at dette viktige prinsipp – som er et uadskillelig aspekt ved Bahá'u'lláhs grunnleggende prinsipp om menneskehetens enhet – gjennomføres ikke bare i deres personlige og familiære liv, men også blir institusjonalisert i deres sosiale og administrative anliggender så vel som i deres programmer for undervisning og utdanning. De opprettet sykehus og apotek, slik at de ved hjelp av moderne medisinsk vitenskap og nye oppfinnelser kunne bidra til sine medborgeres sunnhet og velvære og også helbrede fysiske lidelser. De har anstrengt seg meget for å bidra til utvikling og velstand for byer og landsbyer, for å fremme industri og landbruk og for å opphøye og feire Irans kunsthåndverk. De har bestrebet seg på å fjerne etniske og religiøse fordommer og har lært sine barn om menneskehetens enhet fra deres tidligste år. De har heist sannferdighetens, ærlighetens og den moralske adferds banner på en slik måte at gjennom denne velsignede Saks historie har til og med dens svorne fiender innrømmet deres ærlighet og sannferdighet og blitt forbløffet og lamslått over å se at de avslår å benekte sannheten til fordel for verdslige goder, materiell vinning eller bevaring av liv og eiendeler. For hundre år siden innførte de kulturen med valgfrihet og valg av representanter i hver by og landsby der de bodde, og de har lært og praktisert rådslagning som et prinsipp som er vesentlig for å skape harmoni og enhet, sammen med ulikhet og mangfold. Og fremfor alt har de satt stor pris på undervisning og har ved hjelp av pedagogiske program som oppøver menneskets karakter, anstrengt seg på alle vis for å sikre at de guddommelige prinsipper og læresetninger blir virkeliggjort i praksis.

Til tross for alle disse prestasjoner på tjenestens sti har Irans bahá'ier aldri hevdet å være fullkomne. De vet at foran dem strekker det seg en bratt og stenete vei, med utallige hindringer underveis, og derfor fortsetter de aktivt å strebe etter å forbedre sitt land. Men det som i dag gjør deres erfaring mer verdifull enn noensinne før og verd særlig ettertanke, er den virkelighet at disse helter har utført disse prestasjoner til tross for konstant forfølgelse og uopphørlige trusler. Hvor tallrike er vel ikke de vanskeligheter som de gjennomgikk på denne arena! Og dog – av lojalitet mot sin åndelige og moralske forpliktelse og av kjærlighet til Gud, til Iran og til landets folk, og av kjærlighet til alle verdens folkeslag, ofret de ikke bare sin tid og sin eiendom, men livet selv, og forble faste og standhaftige som et majestetisk fjell.

I disse dager da deres edle medborgere, mer enn på noen annen tid, deler ikke bare deres idealer, men deres lidelser, er utsatt for plager uten tall og lider av tallrike og overraskende sår – som med sin smerte plager enhver oppvåknet sjel og knuser ethvert rent hjerte – sømmer det seg for dere helter å utsende håpets lys lik klare kjerter og å avgi hengivenhetens varme lik luende flammer. Plei de syke, og vær en lindring for de sårede. Trøst de lidende, og gi de nødstilte hjelp og vennskap. Del deres dyrebare erfaring med deres medborgere, og gjenoppliv i alle hjerter vissheten om og troen på den strålende fremtiden for Iran og for hele verden. Dette er oppgaven for dere som er nær Gud. Dette er hans glødende elskeres egenskap. Ved hans terskel er dette en verdig tjeneste.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]